

„Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled. Kegyelem néktek és békesség!”

Óévi számvetés

Alkalom: Óévi hálaadás

Dátum: 2010.12.31

Ige: 1 Mózes 32,14. 21b-31

Az óév este jó alkalom arra, hogy múlt és jövő találkozását egészen mélyen éljük át. Nemcsak új naptárt teszünk holnaptól az asztalunkra, nemcsak új Bibliaolvasó Kalauz olvasásához fogunk, hanem új szakasza kezdődik az időnek: Új év, új évtized. Az új időszakot pedig jó, ha megelőzi egy kis számvetés önmagunkkal, tetteinkkel. Ez nem könnyű dolog: figyelmet igényel, csendet, egyedülétet, talán gyötrődést is, talán birkózást is az áldásért, a jobb jövőért.

Jákób is ezt tette. Mögötte a múlt. Húsz éve nem látta az iker testvérét. Haraggal váltak el, mert Jákób becsapta őt is és édesapjukat is. Mennyi mindent megtanult azóta! Átélt a kitesztettségét a családból, menekülnie kellett, küzdeni azért, akit szeret, átélte, hogy őt is becsapták. Közben nagy családja lett, akikről felelősséggel kellett gondoskodni, akik számára „atya” és egyben minta lett. Most hazafelé tart. Ajándék jószágokat küldött előre, hogy megnyerje bátyja jóindulatát, de még mindig bizonytalan. Hogy lesz a jövő? A találkozás Ézsauval? Az új élet a régi földön? A Jabbók révénél átküldi feleségeit és gyermekeit maga előtt, ő pedig egyedül marad éjszakára. A számvetés éjszakájára, ahol a dolgok Isten jelenlétében a helyükre kerülnek.

A Szentírás így fogalmaz: „Valaki tusakodott vele”. Nyilvánvalóan Isten angyala volt ott. Végül nem bírt Jákóbbal, el akart menni. Jákób pedig megragadta és arra kérte, hogy áldja meg őt. Ebben a találkozásban Jákób áldást és új nevet kap: Izrael (Istennel küzdő)

1. Küzdelem és kitartás

Az áldásért Jákób küzdött, és mindvégig kitartott. Ha az elmúlt évre visszanezünk, akkor ott volt-e az életünkben a küzdelem? Bizony ott volt: megélhetésért, egészségért, szereteteinkért, munkánkért, a gyülekezetért... még az üdvösségért is. De ott volt-e a kitartás is? Vagy sokszor elcsüggedtünk, lemondtunk, sírtunk, meghátráltunk. Hagytuk magunkat két vállra fektetni.

A Biblia arra tanít minket, hogy „*aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözülni fog.*” Jákób is ezt tette. Nem az üdvözülni, aki jól kezd, de aztán nem tart ki. Júdas jól kezdte, Jézus tanítványaként, majd elárulta Jézust és felakasztotta magát. Jól kezdte, de nem tartott ki. Sztálin és Marx is papnevelő intézetben tanult. Jól kezdték, de feladták. Sztálin 30 millió orosz öletett meg a kommunizmus megszületésének időszakában.

A Biblia arra buzdít, hogy bármin is mész keresztül, tarts ki!

Mi mindent nagyon gyorsan szeretnénk, és ha nem jön a siker hátat fordítunk neki. („*Antik tárgyakat készítünk! Megvárható!*”- reklám felirat)

„*Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.*” (1Kor. 15,58) - buzdít minket Pál is.

A jó és egészséges keresztyén élet megszületése, a megtérés is küzdelem, tusakodás, harc és kitartás.

A jó és egészséges gyülekezet sem úgy lesz, hogy választunk egy jó lelkészt, egy jó presbitériumot, hanem éveken, évtizedeken át tartó kitartó, céltudatos építés, kitartás. „*Aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözülni fog.*” Mt.24,13

2. Keresés és megtalálás

Jákób ott abban a csendben, azon az estén megtalált valamit, amit régóta keresett. Megoldást az élete nagy és nehéz kérdésére. Megoldást a lelkét őrlő békétlenségre. Sőt többet is: Isten jelenlétét, áldást és új nevet. Keresett és talált.

Kerested-e, kutattad-e a békétlen életedbe a békességet? Kerested-e kutattad-e megoldhatatlan nehéz kérdéseidre a választ? Jákób ezt tette. Nem nyugodott, amíg nem találta meg.

Az iskolában decemberre rengeteg elhagyott ruhanemű gyűlt össze. Beírtuk az ellenőrzőbe, hogy hol őrizzük őket, mikor lehet megnézni őket, hátha megtalálják a régen elhagyott holmik a gyerekek és a szülők. Alig jött valaki megnézni. Régen elfelejtették, vettek másikat az elhagyott holmik helyett.

„*Aki keres talál.*” Jákob keresett. Keresni fáradtságos dolog, de megéri. Istentiszteletre jönni néha fáradtságos, mert esik a hó, túl korán van. Bibliát olvasni fáradtságos, mert nem mindent értünk benne, meg időigényes dolog. Táborba jönni költséges, meg másik 80-100 emberhez kell alkalmazkodni még a szabadságom ideje alatt is. Gyülekezeti csoportot vezetni fáradtságos, mert készülni kell és időigényes is. Megéri? Igen, mert, aki keres, az talál.

És ha most visszanezel az elmúlt évre, és benne meglátod mindazokat a hitbeli kincseket, amiket találtál, ugye megérte értük áldozatot hozni? Megérte őket keresni, megérte értük küzdeni és kitartani? Mennyi áldás, öröm, erő, mennyi békesség, ismeret, mennyi új barátság, testi és lelki gyógyulás származott belőle?

Persze Jákob küzdelme is kétoldalú volt. Ő küzdött és kitartott, keresett és talált. És a másik fél, Isten mit tett? Odaengedte magát erre a küzdelemre. Lehajolt az emberhez. A Jabbók révénél még ilyen titokzatosan tette, de Karácsonykor egészen lehajolt hozzánk, megszólítható, érinthető lett, kitartott mindvégig, Nagypénteken helyettünk küzdött meg a Halál és Gonosz hatalmával, Húsvétkor értünk győzte le azt, Pünkösdkor Lelkét adta belénk, hogy, ha keressük, megértsünk és megtaláljuk Őt. Megáldotta Jákobot, és áldást készített számunkra is. Hálát adva az elmúlt év áldásaiért, úgy induljunk a következő év, évtized felé, hogy Jákobbal együtt hisszük hogy az áldás, a győzelem megragadható, ha mi is úgy akarjuk! Ámen.

Lomentné Szopkó Tünde lelkész